

SZÜKSÉG NÉKTEK ÚJONNAN SZÜLETNETEK

2016. augusztus 28.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Hatalmas az Úr kegyelme, hatalmas az Úr jósága, az Ő fensége! Ha megtanuljuk, hogy Ő uralkodik az életünk felett, ha engedjük, hogy Ő *uralkodjon*, akkor bizony változásokat látunk majd az életünk mindennapjaiban. Megszűnik a fájdalom és a sóhaj, ezt prófétálja Ésaiás a könyvében. Ez így igaz, ha az Úrra tekintünk, megszűnik a fájdalom és a sóhaj az életünkben, és mennyivel jobb örömben élni, mint a világnak a búsulással teljes mindennapjaiban.

Amikor az ember hallja ezeket a szörnyű történeteket a világban, és az ördögnek a hangja itt a vállunkon elkezd susterogni. Azt mondja, te leszel a következő, csak készülj föl rá, amikor elkészíted a tervedet, hogy mi lesz a mai nap, ez történik veled! Verd ki a fejedből, ezek nem történhetnek meg, mert az Úré vagy, az Úr gyöngyszeme vagy, az Úr választottja vagy, az Úr szemefénye vagy, és az Úrnak gondja van rád, megígérte, hogy gondot visel rólad.

Ezekkel kell *bátorítani* magadat, mint ahogy Dávid is bátorította magát az Úrban. Ezt el kell végeznünk! Az *Igével* kell magunkat bátorítani, és az *Igének az olajában* kell ezt a gyönyörű dicsőségpalástot felöltetni, hogy téged ez a dicsőség *megóvjon* a gonosz terveitől.

Az ellenség leselkedik rád, de nem kaparinthat meg magának! Nem talál fogást rajtad, mert úgy be vagy *olajozva* az Ő dicsőségével, az Ő kenetével, mint ahogy a birkózók beolajozzák a testüket, és lecsúszik az ellenfél keze. Nem talál fogást az ellenség rajtad.

Ezt a kenetet kell megtanulnod, hogy ebben járhasz, és akkor az ellenség ugyan leselkedik utánad, de nem tudja végrehajtani a gonosz terveit. Egyenként mindegyik meg van semmisítve a Jézus nevében, ha az őrfalaknál leszel és imádkozol. Akkor *győztes* vagy minden körülmény felett! Ki tudunk menni az őrfalakra, hogy elkezdhessünk másokért imádkozni.

Azt elvárja tőlünk az Úr, hogy mindig *kinyúljunk* azokért, akik bajban vannak, akik nehézségekben vannak. Ez a *közös hit* egy hatalompajzs, egy nagyon nagy, hatalmas pajzs, egy *védelem* az életek felett. Ezért nagyon fontos a *gyülekezetbe járás*, hogy az Igéből épüljünk, hogy az Ige felépítsen minket.

A Mesterünknek a szavait halljuk ma. Közvetlenül, ami az Ő szájából szól. A János evangélium legelején, szinte az első tanítása, amivel ma szeretnék kezdeni. Jézus Krisztus szavai. Vannak olyan Bibliák, amelyek piros betűvel szedik, amikor maga Jézus szája szól a tanítványoknak – ez a rész olyan. Ezek piros betűsök.

Maga a Mester tanítja Nikodémust, aki nem mert nappal Jézushoz menni, mert nem merte felvállalni, hogy *érdeklődik* Jézus tanai iránt, mert a farizeusok kiközösítették volna. Nem merte felvállalni, hogy ő ezt a Jézust tiszteli, nagyra tartja, és tudakozódn szeretne tőle. Az éjszaka leple alatt ment farizeus létére Nikodémus, a zsidók főembere Jézushoz.

De mégis valami odavitte, és elkezdett *tudakozódn*, hogyan teszi az ember ezeket a csodákat, hacsak nem az Isten által. Nikodémus szemét az nyitotta föl, hogy ez a Jézus nagyon sok csodát tesz, lépten-nyomon, amerre jár, *csodák történnek*. Elment Jézushoz az éj leple alatt és tudakozódott tőle.

Jézus nem utasítja vissza Nikodémust, nem mondja neki azt, hogy ha nem mertél felvállalni az emberek előtt, akkor miért kérdegetsz engem? Semmiféle visszautasító szót nem mond neki, hanem elkezd neki beszélni valamiről, ami *kulcsa a keresztény életünknek*. Rávezeti őt arra, hogy szükség néktek *újonnan születnetek*.

Nikodémus nem erről kérdezett, sőt nem is értette. Miről beszélsz, Jézus? Hogy megyek én vissza az anyám méhébe, ha már vén vagyok? Miként van ez az újjászületés? Egyáltalán nem értette. Minthogyha valami teljesen másról kezdett volna Jézus neki beszélni. Uram, én a csodákért jöttem, hogy azokról tudjak valamit, hátha meglátom, hogy történnek ezek a csodák? Jézus a *figyelmét arra irányította*, hogy szükség néktek *újonnan születnetek*.

Tudjátok, hogy én hívő voltam egész életemben, a születésemtől fogva. Megkereszteltek, első áldozó is voltam, megbérmáltak, 14 éves koromig gyakoroltam hétről hétre a vallásos életviteltemet, és *nem tudtam*, hogy újjá kell születni. Hányan voltatok így, hogy benne voltatok a jézusi hitben, de erről soha nem hallottatok? Mi az az újjászületés? Eszik ezt vagy isszák?

Nikodémus mondta, hogy hogyan megyek vissza az anyám méhébe, ha már vén vagyok? Miként születhetek meg újra? Nem voltak közös nevezőn. Ez a *legfontosabb keresztény alaptanítás*, amit minden hívőnek meg kell értenie, hogy az egész hívő sereg újonnan legyen születve! Sőt akik még nem hisznek Jézusban, azoknak is föl kell hívni a figyelmét, hogy tudod-e, hogy újjá kell születned?

Hadd akadjon a torkán a levegő, mikor mondod! Micsoda? Miről van szó? Nyugodtan szólítsd meg az embereket, hogy tudod-e, hogy újjá kell születned? Akkor már rögtön rátérhetsz, hogy miről van szó, mert ez a gondolat *fel fogja hívni a figyelmüket*, hogy itt van valami, amiről nem is hallottak.

Nézzük meg így, ennek a bevezetője után, hogy hogyan is van ez a beszélgetés Jézus és Nikodémus között. Ugyanis ez az *alapja* az egész keresztény életünknek, mert Jézus nem erre terelte volna a szót, hogyha nem lenne annyira *fontos*.

(Közben folyik az olaj, a gyógyító kenet a gerincben. Valaki érzi ezt a forróságot, és a gerince meggyógyul. A Jézus nevében! Ilyenkor csak annyit kell mondani, hogy köszönöm, Uram, befogadom azt, amit elkészítettél a számomra, mert az Ige soha nem marad bizonyágtetés nélkül. Az Ige mindig gyümölcsöt terem, és megnyilatkozásokat, bizonyságokat is terem, úgyhogy miközben az igehirdetés folyik és te megnyitod a szívedet, közben a Szent Szellemnek lesznek ilyen irányú mozdulásai is, hogy sokatokat meg fog gyógyítani. Ez a gerincfájdalom a múlté mostantól, jelentsd ki, hogy befogadtam, most megvan nekem! A végén hallgatunk bizonyságokat. Erőteljesen folyik a gerincoszlopban az a drága gyógyító balzsam, ami csak az Ő hatalmában áll. Ember nem tudja elvégezni vagy odaadni nektek, de Ő a szeretete által már meg is tette.)

Csodálatos Úr Jézust szolgálunk! Egy csodálatosat. Belenézünk az Igébe, amelyben nagyon nagy tanulság van, és megöntöz minket, miközben hallgatjuk.

JÁNOS 3,1–16.

1. Volt pedig a farizeusok közt egy ember, a neve Nikodémus, a zsidók főembere:
2. Ez jöve Jézushoz éjjel, és monda néki: Mester, tudjuk, hogy Istentől jöttél tanítóul; mert senki sem teheti e jeleket, amelyeket te teszel, hanem ha az Isten van vele.

Nézzük meg, hogy a csodákra válaszol-e?

3. Felele Jézus és monda néki: Bizony, bizony mondom néked: ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát.

Jézus azt mondja itt, hogy Nikodémus, hogyha az *újjászületés által* be nem lépsz ide, soha nem fogod meglátni, hogy miként vannak ezek. Ez egy belépés, egy *belépő* Isten országába az újjászületés.

4. Monda néki Nikodémus: Mimódon születhetik az ember, ha vén? Vajon bemehet-é az ő anyjának méhébe másodszor, és születhetik-é?

Ugye, ez egy abszurd dolog? Nikodémus így kérdez, mintha Jézus nem tudná, miről beszél. Azért kell egy kis mersz ehhez, nem? Nikodémus értetlenkedett: Hogy van ez, Jézus, most menjek be újra az anyám méhébe?

5. Felele Jézus: Bizony, bizony mondom néked: Ha valaki nem születik víztől és Szellemtől, nem mehet be az Isten országába.
6. Ami testtől született, test az; és ami Szellemtől született, szellem az.

Amikor megszülettünk a testtől, az anyaméh burkából, a burok meghasadt, és a *magzatvíz* kiömlött, akkor a *test* megjelent. Azt mondja Jézus, hogy ami víztől született, az a test.

De van egy másíkajta születés, amikor Szellemtől születünk meg. És amikor *Szellemtől születünk* meg, akkor az egy szellemi valóság. Akkor az *szellem* lesz. Az is ugyanúgy kézzelfogható a szellemi birodalomban, ha ez a születés megtörténik.

7. Ne csodáld, hogy azt mondom néked: Szükség néktek újonnan születnetek.

Harmadszor ismétli meg Jézus néhány versen belül, hogy Nikodémus figyelmét semmiképpen el ne kerülje – és a mi figyelmünket sem. *Szükséges* ez a szellemi újjászületés. Ez vagy megvan az ember életében, vagy nincs.

Vagy a gyermek megszületett és kézzelfogható, hogy itt ez a gyermek, vagy még az anyja méhében van. Ugyanígy a szellemi újjászületés vagy *megtörtént* velünk és tudjuk, hogy bent vagyunk ebben a királyságban, vagy még *nem történt meg*.

Vagy nem hallottuk, vagy visszautasítottuk, de akkor fogalmunk sincs arról, hogy milyen az, amikor már bent vagyunk, mert csak akkor lehet megtapasztalni azt, hogyha az ember belép és elfogadja.

Akkor történik egy születés, a Szellemtől való újonnan születés. Mikor a Szellem megszül minket a *romolhatatlan mag* által, az egy nagyon valóságos születés. Ennek meg kell történnie minden hívő életében, hogy bekerüljön a királyságba.

Ne csodáld, hogy azt mondom néked! Nikodémus még mindig csodálkozik, ezért mondja Jézus. Nikodémus, most már szűnj meg a csodálkozástól, *fogd fel*: szükség néktek újonnan születnetek!

Mondd ezt te is: szükség nékem újonnan születnem, és ez megtörtént! Ugye, te újjászületté? De akik még nem, azoknak meg kell ezt hallaniuk. Szükség néktek újonnan születetek.

JÁNOS 3,1–16.

8. A szél fú, ahová akar, és annak zúgását hallod, de nem tudod honnan jön és hová megy: így van mindenki, aki Szellemtől született.

Rögtön a szellemi újjászületés után hozzákapcsolja ezt a képet. Így van ez a szellemi birodalomban. Beleszületünk oda, és a Szellem elkezd *munkálni* az életünket. Talán soha nem fogjuk megtudni, hogy az a történés, az a kapocs, vagy az a jó, ami történt velünk, az a Szellemnek a zúgása volt, az az Úr keze volt.

Egy napon majd megtudjuk, hogy az Úr *miket végez* az életünkben. De az ember nem látja át, hogy az Úr lépten-nyomon ott van az életünkben és szerkeszti, közrefogja és hozza ezeket, és megcselekszi, és előkészíti, és előttünk jár. Zúg ez a szél az életünkben. Nem tudjuk, honnan jön és hova megy, mert nem látjuk át a teljes képet, Istennek a terveit.

Soha nem közölte Isten Ábrahámval, hogy hova kell mennie, amikor azt mondta neki, hogy kelj föl, és hagyd el az atyád országát! Neki *engedelmesnek* kellett lennie, megtenni az *első lépést* és onnan kijönni, hogy a másik helyre bemehessen, az ígéret földjére.

A szél zúgását halljuk, amikor újjászületünk, akkor ez zúg az életünkben. Enyhe szellő, szelíd vezetés. *Szól* az Úr és mi meghalljuk azt. *Tereli* az életünket, és sokszor nem is tudjuk, hogy a Szellem az.

Mondja itt Jézus, hogy hallod annak zúgását, de nem tudod, hogy honnan jön és hova megy. Nem látjuk át a Szellemnek a teljes képét, hogy mi a terve az életünkre. Azt tudjuk, hogy most, itt, ezen a helyen, jó helyen vagyunk.

De meg kell hallanunk azt a szellőt, amikor jön a Szellem és zúg az életünkön, hogy most merre menjünk, *miként tovább*. Ezt a szellem végzi azoknál, akik Szellemtől születtek, és így van mindenki, aki Szellemtől született. Nikodémus újra kérdez:

9. Felele néki Nikodémus és monda: Mimódon lehetnek ezek?

Még mindig nem fogta föl, miről beszél Jézus. *Szellemi dolgokat* nagyon nehéz felfogni, amikor az ember még nincs benne. Életemben nem gondoltam volna, hogy létezik ilyen, hogy újjászületés, és amikor belekerültem, akkor pedig azt nem tudtam felfogni, hogy hogyan létezhettem addig nélküle? Mikor az ember belekerül, képtelen megérteni, hogy lehetett abban a szárazságban élni?

Ott is Isten kegyelme vigyázott ránk különben, minden pillanatban. Sokszor megmentette az életünket, de akkora változás, amit egy szempillantásban lehet érezni, amikor az ember ide bekerül, az óriási! A sötétségből a világosságba, az elveszett voltunkból az örök életünkbe való átlépés, egy szempillantásban. Ez a szellemi újjászületés.

10. Felele Jézus és monda néki: Te Izrael tanítója vagy, és nem tudod ezeket?

Ma is meg lehetne kérdezni a különböző felekezetek és egyházak vezetőit, hogy ti vezető létetekre nem tudtok ezekről? Nem hallottatok ezekről? Nem tanítjátok ezeket? Jézus ezt kérdezi Nikodémustól: *vezető létedre* nem tudsz erről az *alap* dolgról? Hogy a szellemi birodalom hogy működik? Hogy a Szellemnek a zúgása, mint a szél, úgy viszi előre az életedet? Nem tudsz erről?

JÁNOS 3,1–16.

11. Bizony, bizony mondom néked, amit tudunk, azt mondjuk, és amit látunk, arról teszünk bizonyosságot; és a mi bizonyágtételünket el nem fogadjátok.

Jézust nagyon sokan visszautasították, pedig szellemi dolgokról beszélt, szellemi igazságokról.

12. Ha a földiekről szóltam néktek és nem hisztek, mimódon hisztek, ha a mennyiekről szólok néktek?

Jézust mindig körbevették a hitetlenek, akik nem tudták bevenni, amit mondott. Sokan el is hagyták Őt ezért. Amikor arról kezdett beszélni, hogy az Ő testét enni kell és az Ő véréét inni kell, akkor a legtöbb követője elhagyta. Mert *nem értették*, hogy miről beszél, és hogy mit jelképeznek a szavai.

13. És senki sem ment fel a mennybe, hanemha az, aki a mennyből szállott alá, az embernek Fia, aki a mennyben van.

Hát ez megint nehéz volt Nikodémusnak. Képzeld el! Az embernek Fia, aki leszállott a mennyből, az mehet föl egyedül, de leszállott, itt van a földön, és a mennyben van. No, ezt dolgozd fel, Nikodémus! Mert a *szellemi dolgok* olyan mértékű összetett, komplex dolgok, hogy a *Szellem magyarázata* nélkül képtelenség megérteni.

Nikodémus még nem volt benne ebben a királyságban. Azt mondja Jézus, hogy az embernek Fia *lejött* a mennyből, és oda *föl* is mehet bármikor, és *itt* van a földön, de közben *fönt* van a mennyben. Azt mondja, hogy a mennyben van.

Tehát olyan *kétdimenziós* járást kínál nekünk Isten Szelleme, hogy miközben itt lent vagyunk a földön, a szellemi dolgokkal teljesen tisztában lehetünk, és láthatjuk az Atya akaratát, az Ő rendelését, a mennyei dolgokat.

Ahogy Jézus mondta, hogy csak azokat *szólok*, amiket hallok az Atyától, és csak azokat *cselekszem*, amiket látom, hogy Ő is cselekszik. Ehhez kell ez a mennyei *szellemi* dimenzió és a *földi* dimenzió egyszerre. Egyszerre működjön az életünkben.

Ha valaki annyira szellemi, hogy a földön már nem képes élni és érvényesülni, az nem jó Istennek. Valaki azt mondja, hogy annyira szellemi vagyok, hogy én nem vagyok képes már itt a földön járni. Akkor *mi haszna* Istennek a te edényeddel? Akkor nem vagy képes az *Evangéliumot hirdetni* itt a földön!

De nekünk meg kell állni a helyünket, és a mennyiekben is járatosnak kell lennünk, mind a *két helyen* egyszerre. Ez a két dimenzió *egyszerre mozdul*, és a mennynek az akarata illeszkedik a földdel, amikor kimondod, hogy legyen meg az *Úr akarata* az életemben, a menny akarata a földön! Akkor *illeszkedik* a két dimenzió egymáshoz, és így jön elő az Úr akarata az életünkben.

14. És amiképpen felemelte Mózes a kígyót a pusztában, akképpen kell az ember Fiának felemeltetnie.

Órá kell tekinteni, amikor jönnek a mérges kígyók, és jönnek a különböző betegségek marásai, a tünetek, a problémák, a gondok, ilyenkor neked tudnod kell, hogy valaki felemeltetett, akire te rátekinthetsz. Ha az *Ő nevét* hívod segítségül, akkor minden bajban *megtartatsz*, pontosan úgy, ahogy Izrael fiai akkor megmenekedtek.

Még ha meg is marta őket a kígyó a halálos marással, aki csak *rá tekintett*, az megtartatott, az megmenekült, az meggyógyult, az életben maradt. Azt mondja, hogy pontosan így kell az ember Fiának felemeltetnie, hogy *kimenekedés* van Őáltala.

Ha az Ő nevét hívod segítségül, akkor *megtartás* van. Ha az Ő nevét hívod segítségül, akkor *gyógyulás* van. Ha az Ő nevét hívod segítségül, akkor *üdvösség* van. Akkor mindaz van, amit Isten tervezett a számodra. Ha megtanulsz rá tekinteni! Ez egy *fókuszálás*. Meg kell tanulnunk a gondok közepette rá tekinteni.

Mert Ő felemeltetett és azt mondta, hogyha én felemeltetem, akkor mindeneket magamhoz vonzok – és itt nem a világ összes népére hivatkozik az Írás, hanem a bűnre. Fölemeltetem, és a *világ minden bűnét magamhoz vonzom* – és elnyelte a bűnöket és megfizette az árát. Ezért van nekünk megváltásunk az Úr Jézusban.

JÁNOS 3,1–16.

15. Hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

Itt a két híres Ige, amit szoktunk idézni. Ha valaki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Előjön az örök élet. Nikodémusnak most már nemcsak az újonnan születésen kell gondolkodni, hanem mi ez az örök élet? Örök élete legyen.

16. Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

Az Isten szeretetéből fakad, tudd meg, Nikodémus, és tudja meg az egész világ, hogy enélkül elveszettek lennénk. Isten adta ezért az egyszülött Fiút, és ez az Isten szeretete által van. *Feláldozta* az egyszülött Fiát, hogyha valaki elhiszi, hogy ez a munka *elvégeztetett*, akkor *örök élete* van. Akkor bemehet oda. Az újjászületés tehát ezen a *hiten* alapszik. Hogy hisszük-e ezt? Akkor örök életünk van.

A Szellemtől való megszületés tehát *Jézus alaptanítása*, és enélkül nincs Isten országába való bemenetel. Azért nagyon fontos tudni, mert sokan úgy gondolják, – én is így gondoltam – hogy én annyira sok gonoszt nem tettem az életben, nem voltam olyan rossz ember, sőt, inkább jónak tartottam magam.

Azt gondoltam, hogyha én ilyen nívóval és ilyen eredményekkel élek a világban, mint jó ember, akkor engem Isten nem fog elvetni. Hívó is voltam. Mondtam, Isten nem fog engem elvetni, hanem majd befogad engem. Hittem abban, hogyha meghalunk, akkor a mennybe kerülünk. Isten engem befogad abba a birodalomba, amit mennyországnak neveznek.

Igen ám, de egy napon hallottam a prédikálást, amikor azt mondta a prédikátor, hogy ha ma este meghalnál, mert bármelyik nap eljőhet, hogy elkérik az életünket, megállnál-e Isten előtt? Úgy élünk, mintha örökké élnénk, de ez nem igaz! Örök életünk a szellemünkben van. Ha ma este elkérik az életedet, számonkérés van, akkor tudod-e, hogy megállhatsz-e Isten előtt?

Abban a pillanatban végighasított bennem, a bensőmben, szavak nélkül, hogy ott nincs megállásom. Ott nem lehetek, mert az ott egy szent hely, és én a bűnös voltomban voltam, megítélve, kárhoztatva. Egyszerűen ezt éreztem. Ez a Szent Szellem szolgálata.

Ez kell, hogy működjön a bűnösöknél, amikor te Jézusról szölsz nekik. Mert az, hogy győzköddöd őket, az egy nagyon szép dolog, de valaminek ott a színtfalak mögött, a szellemi birodalomban kell működnie, mert közben az ő szívét valakinek meg kell győznie arról, hogy neki erre szüksége van. Ez pedig a Szent Szellem szolgálata.

Meg kell győződnie az illetőnek arról, hogy neki *szüksége van* erre, hogy e nélkül ő nem járulhat Isten elé. Hogy nincs benne ebben a szentségben, hogy az Úr előtt megállhatna a megváltás nélkül, amit Jézus hozott nekünk.

Amikor ez megvan belül, akkor hajtja meg az ember magát és mondja, hogy igen Uram, szükségem van rád! Szükségem van rád! Szükségem van erre a megváltásra, szükségem van erre a névre, szükségem van erre a kereszthalálra, szükségem van a szent vérré!

Amikor az ember ezt *meglátja*, akkor mehet be oda. Ugyanis Isten mindenkiért elvégezte, de nem mindenki látja, hogy ezt el kell fogadni, hogy be kell fogadni. A János evangéliumban megint Jézus szavai, a főpapi imája:

JÁNOS 17,3.

3. Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust.

Imádkozik Ő maga az Atyához. Az *örök élet*, amikor belénk kerül az újjászületésnél, a kegyelmi ajándék, akkor az egy *ismeretet hoz* nekünk a szellemi birodalomból. *Megnyílik* nekünk egy másik birodalom, hogy elkezdjük azokat a szellemi dolgokat megismerni.

Hogy ez a *szeretet* mennyire valóságos, amellyel Ő szeret minket, az akkor kerül a szívünkbe, amikor újjászületünk. Az újonnan született szellemünk egyik gyümölcse ez a szeretet. Addig fogalmunk nincs arról, hogy Isten mennyire vágyódva, féltőn, óvó szeretettel szeret minket. Addig fogalmunk nincs róla, csak élünk a világban.

Amikor ez *megtalálja* a szívünket és újonnan születünk, akkor nyílik meg nekünk. Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged. Isten maga a Szeretet! Erről a *szeretetről* kapsz egy más dimenzióból, a mennyei dimenzióból való *kijelentést* a Szent Szellem által, hogy Ő mennyire szeret téged.

Ez lesz az első, amit megtapasztalsz, amikor újjászületsz, hogy Ő mennyire szeret téged. Az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél – mondja, – a Jézus *Krisztust megismerjék*. Ez az örök élet. Ez az *örök élet* tehát mutatja, hogy ebben a megismerésben van *növekedésünk*. Azt, hogy újonnan születünk, az azt jelenti, hogy *csecsemők* vagyunk, romolhatatlan magtól megszületünk, beleszületünk egy birodalomba, a szellemi birodalomba.

Ugyanúgy, ahogy a gyerek, ha megszületik, és nem kap segítséget, akkor éhen hal. Ha az édesanya nem kezdi táplálni, vagy valaki nem veszi a gondjaiba, akkor ki van szolgáltatva. Ez a szellemi birodalomban is pont így igaz.

Megszületünk, belekerülünk egy csodálatos dimenzióba, de szükség van arra, hogy *megismerjük* a szent Igét, hogy megismerjük a Szent Szellemet, hogy megismerjük az Úr Jézust, megismerjük a hatalmunkat, megismerjük a mennyei Atyát az Igén keresztül, mert meg kell annak *nyílnia* a számunkra, hogy mit kaptunk, hogy mi az *örökségünk*.

Ha ezeket nem ismerjük meg, akkor nem tudunk élni az örökségünkben, akkor olyan, mintha nem lenne. Isten úgy rendelte, hogy ez a *megismerés* egy folyamat legyen a számunkra, és a *gyülekezetbe* rendelte el ezeket a szolgálatokat, hogy általa növekedhessünk.

A gyülekezetbe való visszajárás nélkülözhetetlen ahhoz, hogy el tudjuk foglalni a méltó helyünket a Krisztus Testében, hogy tudjunk uralkodni. A hatalomról, amit kaptunk a Jézusban, a csecsemőnek nincs tudomása, nem tudja, hogy van ilyen hatalma. Aki megszületett és még csecsemő, honnan tudná ezt?

Mi tudtuk, amikor beleszülettünk ide, hogy milyen hatalmunk van? Fogalmunk sem volt róla! Ehhez idő kell! Isten nagy béketűréssel és odaadással elkezd minket táplálni és gondozni, de az első, a *legelső* fázis, hogy *újjá kell születnünk*! Ha belekerülünk ebbe a birodalomba, akkor nagyon rokon értelmű szavakkal kell megismerkednünk.

Ez az örök élet, amit Jézus vett, ez az örök élet. A megigazulásunk is egy ajándék Istentől, egy minősítés, hogy pontosan olyan igazak vagyunk, mint maga Jézus Krisztus, bűn nélkül. A bűn nem uralkodik rajtunk, megigazultunk. Az üdvösség szó – ez a sozo – a görögben rengeteg mindent jelent.

Jézus azért jött, hogy üdvözüljön a világ. Újjászületünk és azt mondjuk, hogy megvan az üdvösségünk. Ez így egy csodálatos hit-kijelentés, de hogyha elmondom neked, hogy mennyi mindent jelent az üdvösség, és megnézzük, hogy benne járunk-e ezekben már, akkor azt mondjuk, hogy most kezdjük megérteni azt, hogy – írja a Szentírás – munkáljatok a ti üdvötökre.

Kezdjétek azokat a hit munkákat, hogy az üdvösség áldásai, a sozo, annak minden komponense valóságba jöhessen az életetekben! Tudjátok-e, hogy ez a sozo szó mennyi mindent jelent? Jelenti a megváltást, a megszabadítást, a megőrzést, a megóvást, a teljességet, a gyógyulást, a gyarapítást, a megtartást minden rossztól.

Kihozott ebből a világból a világosság birodalmába. Minden, ami Isten munkájával kapcsolatos az életünkben, benne van ebben az üdvösség szóban. Hogy üdvösséget szerzett nekünk. Megkérdezed az egyszerű embert, mit jelent az üdvösség, hogy tudja-e, hogy üdvözült? Fogalma nem lesz róla. Mi sem tudtuk.

Úgyhogy ki kell ezeket bontani, mint amikor egy csomagot kap az ember és elkezdi kibontani, mi van benne, milyen áldások ezek? Hogyan lehet ezeket elvenni, miként lehet felöltetni? Hogyan lehet Istent megdicsőíteni azzal, hogy ezeket magunkra öltjük? Ez az egész életünk története azt követően, hogy újonnan születünk, hogy a drága Jézusnak a krisztusi Testébe bekerüljünk.

Hogy lehet jól összefoglalni, mit is jelent ez a megigazultság? Csak úgy fogunk előbbre jutni, ha az Igét bányásszuk, kutatjuk, és ahogy egyre jobban megnyílnak ezek, úgy tudunk meg róla valamit. Mit kaptunk akkor, amikor újonnan születünk?

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 13,38–39.

38. Azért legyen néktek tudtotokra atyámfiai, férfiak, hogy Ő általa hirdettetik néktek a bűnöknek eltörlése:

39. És mindenekből, amikből a Mózes törvénye nem volt képes megigazítani titeket, Ő általa mindenki, aki hisz, megigazul.

Zsidókhoz prédikált itt Péter apostol. Jézus Krisztus által, aki felemeltetett, Ő általa mindenki, aki hisz, megigazul. Itt újra arra kapunk utalást, hogy ez hit által működik. Ide hit által lehetséges bemenni. Sehogy máshogy. Hit által lehetséges ide a bemenetel.

Mózes törvényére igyekeztek sokan, akiknek adatott, de nem volt képes őket megigazítani. Mindig volt egy kis jotta, ami elmaradt, és az úgy lett nekik felírva, hogy az egész ellen vétkeztek. Egy test sem tudott megigazulni a törvényből.

Isten csak azért adta nekik a törvényt, hogy rávezesse őket, hogy szükség lesz majd arra a Megváltóra, akire rátekintve megigazulnak. Hit által, kegyelemből van ez – itt olvashatjuk. Amikből Mózes törvénye nem volt képes megigazítani benneteket, Ő általa mindenki, aki hisz.

Hányan vannak itt újjászületett hívők? Akkor a ti státuszotok a megigazultság. Mert hiszünk, és aki hisz, az megigazulttá tétetett. Igaz vagy Isten előtt, mert Isten eltörölte a bűnt az életedből. Ez végtelen kegyelem. Nincs egy sem, aki mondhatná, hogy soha nem követett el bűnt, de Isten azt mondja, hogy eltöröltem azt. A bűn nem tudja érinteni az életünket.

Bűnmentesek vagyunk a *megigazultságunkban*. Bűnmentesek. Mint a rozsdamentes acél, nem fog rajta a rozsda. Rajtunk így nem fog a bűn. Pontosan így. Ha el is követed azt, *nincs hatalma* feletted. Nem kívánod a közösséget vele. Mentés vagy tőle, bűnmentes vagy.

Nem cselekedetekből, hanem *hitből* van ez. Ezt kell nagyon sok kereszténynek megtanulni, mert arra neveltek minket, hogyha jókat teszünk, akkor majd Isten jókat cselekszik velünk, és hogyha nem jókat cselekszünk, akkor pedig Isten majd megbüntet minket, mert lesz számonkérés.

A megigazultságra ez így nem igaz, Isten felhívja erre a figyelmünket. Ezt meg kell néznünk a Bibliában, mert sok a zavart keresztény ezzel kapcsolatban. Hogy van ez a megigazultság, amit megkaptunk Istentől?

A Róma 10. fejezetében tanítja Pál azokat, akik hívőkké lettek, már bent vannak a krisztusi Testben, megigazultak, újjászülettek, és a krisztusi Testnek a tagjaivá lettek. Ezért tudja nekik írni, hogy atyámfiai. Ők már testvérek, ők már bent vannak a krisztusi Testben. Így ír nekik:

RÓMA 10,1–9.

1. Atyámfiai, szívem szerint kívánom és Istentől könyörgöm az Izrael üdvösségét.

Pálnak az volt a szíve sóhaja, a szíve vágya, hogy egész Izrael ismerje azt meg, amit ő kapott a szívébe. Egész Izrael, mert Isten *mindenkiért odaadta* az egyszülött Fiát. A világ minden bűne Jézus Krisztusra volt terhelve. Az egész Izrael *üdvösségét kívánom*, mondja Pál. Mi is ugyanígy vagyunk, amikor ránézünk az elveszettekre, annyira kívánjuk az ő üdvösségüket. Miért nem látják? Nem is hallottak róla.

2. Mert bizonyoságot teszek felőlük, hogy Isten iránt való buzgóság van bennük, de nem megismerés szerint.

Ezek azok a *vallásos* testvérek, akikről Pál beszél, akik még nem üdvözültek. Buzognak Istenért, vallásoskodnak, betartják a rendeléseket, betartják a mózesi törvényeket, de nem megismerés szerint. Istent mégsem ismerik. Ha Istent ismernék és tudnák azt, hogy mit végzett el a Krisztusban, akkor azokat elhagynák. Ezt írja itt Pál.

3. Mert az Istentől eredő megigazulást nem ismervén, és az ő tulajdon igazságukat igyekezték érvényesíteni, az Istentől eredő megigazulásnak nem engedelmeskedtek.

Ez a krisztusi megigazulás, ami Istentől eredt. A saját erejükből akartak boldogulni Isten előtt. Megtartjuk az összes törvényt, és akkor majd üdvözülünk Isten előtt. Nem engedelmeskedtek az Istentől eredő megigazulásnak és *félretették*. Bár hallottak róla, mégsem engedtek.

Hallották az Evangéliumot, mégis félretették és maradtak a *hagyományaiknál*, nem engedelmeskedtek. Az üdvösség evangéliumának *engedelmeskedni* kell, amikor azt halljuk! Amikor valaki hirdeti nekünk az Evangéliumot, akkor a szívünknek meg kell *nyílnia* arra, és engedelmisségben be kell fogadni! Igen, Uram, hiszem, hogy Te ezt elvégezted értem, *elfogadom* ezt engedelmisségben, és ezért van meg nekem az üdvösség!

De ők ellenálltak, annyit kellett volna tenniük, hogy elfogadják azt. Vagyis egy engedetlenség volt bennük, egy *keményszívűség* volt bennük, egy ellenállás volt bennük, egy ragaszkodás a törvényhez, hogy nem, én ezt nem fogadom el! – és visszamentek és maradtak a réginél.

4. Mert a törvény vége Krisztus, minden hívőnek megigazulására.

Hirdette nekik Pál, hogy vége a törvénynek. *Gyertek a Krisztushoz*, ez a hívők megigazulása! Igaz vagy Isten előtt, ha elfogadod ezt az áldozatot.

RÓMA 10,1–9.

5. Mert Mózes a törvényből való megigazulásról azt írja, hogy aki azokat cselekszi, él azok által.

Vagyis a törvényből való megigazulás úgy ment, hogy azokat meg kellett cselekedni. A törvény minden pontját, minden jottáját. Egy nagyon szigorú és elvárásokkal teljes élet volt, és senkinek nem sikerült, egyetlenegy ember nem igazult meg a törvényből.

6. A hitből eredő megigazulásról pedig így szól: Ne mondd a te szívedben: Kicsoda megy föl a mennybe? Azaz, hogy Krisztust aláhozza;

Látod, összehasonlítja a *két megigazulást*, a törvényből való megigazulást és a hitből való megigazulást. Megtanítja nekünk, hogy mit jelent ez a megigazulás, amit kapunk, ami hitből van, *csak hit által* lehet elnyerni, sehogy máshogy. Nem lehet a cselekedetekből.

8. De mit mond? Közel van hozzád az Ige (Rhema), a szádban és a szívedben van: azaz a hit beszéde, amelyet mi hirdetünk.

Az Ige, ami által üdvözülsz, ha ezt *meghallod*, akkor megvan az *üdvösséged*. Két nagyon közeli hely a *szád* és a *szíved*, úgyhogy senkire nem mutogathatunk, hogy miért nincs üdvösségünk. Nem mutogathatunk a másikra, hogy ezt meg azt tette. Nem, ez a te szádról és a te szívedről szól. A te szádban van ez az üdvösség, és a te szívedben. Mindenki saját maga kell, hogy tudja, hogyan *születtünk újjá*.

9. Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta Őt a halálból, üdvözülsz.

Vannak fordítások, ahol úgy hozzák: a te száddal vallást teszel Jézusról, mint Úrról. Jézus az *Ura* az életemnek. Ő az *Ura* az életemnek. Ő uralkodik minden körülmény felett. Az *Úr voltát* kell kijelenteni, hogy Ő az Úr, Ő a király. Ő *uralkodik*, és az állhat meg az életemben, ami az én Uramnak tetszésére van, és ami nincs, annak el kell buknia, meg kell szünnie, el kell távoznia. Ezt jelenti a Jézus *Úr volta* az életünkben.

Igenis van mondandója az életeddel kapcsolatban, hogy mi van a tetszésére és mi nincs. Ő az Úr az életed felett. Itt jön a szívbeli hit. Valakivel elmondhatjuk az üdvösség imát és örvendezhetünk, hogy újjászületett, de a *szívét* az csak az *Úr látja*. Ha csak a kedvünkért mondta el, vagy csak azért, mert hisz Jézusban a többi próféta között, akkor nem volt jó az az ima. Nem hozott üdvösséget, mert a szívben ott kell lennie ennek a hitnek! Melyik hitnek?

A szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta Őt a halálból, akkor üdvözülsz. A *feltámadás ereje* hozza a kereszténységnek ezt az *örök életet*. Mert, hogy Jézus meghalt, azt mindenki hiszi, hiszen minden ember egyszer meghal, ebben nincs ott az örök hit. Azt, hogy Jézus meghalt, mindenki tudja, mert ha Jézus élt, akkor Jézus meghalt.

Jézus *értünk meghalt*, Ő Istenember volt és rajta voltak a bűneink. Hogy meghalt, azt az egész világ hiszi, mert hallottak Jézusról. De azt, hogy *feltámadt* a halálból, azt a kiválasztottak hiszik, akiknek megadatott az a világosság, hogy ők hiszik, hogy Jézus kijött a halálból harmadnapon.

És erről a hitről, hogy Isten ereje Őt előhozta a halálból, győzedelmesen, minden bűnnel leszámolt, a halálnak minden erejével leszámolt. *Győztesen* jött ki, kijött a sírból. Ha ebben hiszel, akkor te is kijöttél Ő vele. Ez a keresztény feltámadás ereje.

Az újonnan született kereszténynek a hite abban kell, hogy legyen, hogy Isten *feltámasztotta* Jézust a halálból. És akkor *üdvözülsz*, itt van ez a szó újra, ez a sozo, a megtartás, a megmentés, a teljes védelmünk, az anyagi ellátásunk teljessége, a gyógyulásunk. Az *üdvösség* szóban *minden* benne van, amire valaha szükségünk lehet az életben.

Ez mind így megy, erre a szellemi törvényre – a száddal vallást teszel róla, és a szívedben hiszed azt, hogy az megvan neked, hogy Jézus azt megszerezte neked. Ez egy szellemi törvény, ami hozza nekünk, ami katapultál minket abba az üdvösségbe, amit Isten megszerzett nekünk.

A *szívünkben* hiszük, a *szánkkal* megvallást teszünk – ahogy meg van írva –, és ez a hit törvénye. A hitnek ugyanaz a törvénye van bennünk, ugyanaz a Szelleme van bennünk. Hittem és azért szóltam. Ez a törvény *működik*, és ennek a törvénynek minden egyes esetben a gyümölcse az *újonnan születés*.

A törvény mindig ugyanúgy eredményezi azt, amire küldik. Isten ezt elrendelte. A *hit törvénye* – a szívünkben hiszük, és a szánkkal vallást teszünk róla. Látjátok, hogy mi hiányzott? Én mindig hívő voltam világeletemben, de senki nem hozta el nekem ezt az üzenetet, hogy arról, amiben hiszek, egy ilyen *célirányos megvallást* kell tennem, hogy kijelentem Jézust az *életem Urának!*

Mert hiszem, hogy meghalt értem, mert hiszem, hogy feltámadt harmadnapon a halálból, és *megkérem*, hogy legyen az életem Ura – és abban a pillanatban a Szellem *megszül* engem! Egyszerűen *élő leszek* Isten előtt. A Szellem *megszül* engem abban a pillanatban. Tőle megszületek, az Igétől megszületek. Egy szellemi újságot hoz, egy *új élet*, a régiek eltörlődnek, amik voltak addig, a múlt teljességgel eltörlődik.

Nézzük meg, hogy a korinthusiak hogyan lettek *hívőkké*, mert ezeket a rómaiaknak írja, a Rómában élőknek, de a korinthusiaknak mit ír vajon? Nyomozzunk tovább, hogy legyen ne egy és ne két tanúnk arra, hogy ez hogyan működik, hogy *tudjuk* ennek az alapját. Ne higgyünk a tévtanításoknak, hanem csak úgy higgyünk, ahogy az *meg van írva*, és ragaszkodjunk hozzá! Ragaszkodjunk az *igazsághoz!*

1KORINTHUS 15,1–4.

1. Eszetekbe juttatom továbbá, atyámfiai, az Evangéliumot, melyet hirdettem néktek, melyet be is fogadtatok, melyben állotok is,

Megint a testvéreknek ír, a Krisztus Testében lévőeknek. Tudjuk, hogy az Evangélium Istennek az ereje minden hívőnek az üdvösségére. Az Evangélium hirdetése nélkül nincs üdvösség. Látod, Pál kellett, hogy *hirdesse* nekik az Evangéliumot. Itt van a *befogadás*. Akik hallották, azoknak engedelmességgel el kellett fogadniuk ezt az üzenetet. Pál azt mondja, hogy én hirdetem néktek és ti befogadtatok, és megálltok benne.

2. Amely által üdvözültök is, ha megőrzitek, aminémű beszéddel hirdetem néktek, hacsak nem hiába lettetek hívőkké.

Látod-e, hogy különböző stádiumokat jelöl meg? Hirdettem az Evangéliumot, ti *hittetek*, ti *befogadtatok*, és utána *ragaszkodnotok* kell hozzá és meg kell *őriznetek* azt, akkor üdvözültök. Tehát, hogy az *üdvösségre* eljussunk, ami minden kötés alól való szabadságunk, ez az üdvösség akkor jön, ha megőrzitek, amit hallottatok. Ha ragaszkodtok hozzá mindvégig.

Ezt a 2-es vers írja, nem én mondom. *Ragaszkodni* kell hozzá, hogy ez az *igazság*, amit a szívedbe befogadtál. Ezek szellemi igazságok és a láthatókba jönnek, hogyha ragaszkodsz hozzá, ha hiszed és megvallod azt. Ez egy *hitmunka*, nem az örök életünkre, hanem a sozo, az üdvösség szó minden áldására. Ezt akkor fogod meglátni, ha ragaszkodsz hozzá. Ha megőrzöd azt.

Velünk ilyen nem történhet, mi nem hiába lettünk hívőkké, mi kijárjuk Isten minden akaratát. Mi nem hiába lettünk hívőkké, mi nem hiába vettük Isten kegyelmét. A mi életünkön *megláttatik* Istennek ez a *jósága*. Kijárjuk azt. Isten erre *hívott el* minket.

1KORINTHUS 15,1–4.

3. Mert azt adtam előtökbe főképpen, amit én is úgy vettem, hogy a Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint;

Pál azt mondja, hogy *kijelentésből* szólok most hozzátok, én ezt vettem az Úrtól, hogy a Krisztus meghalt a mi bűneinkért.

4. És hogy eltemettetett; és hogy feltámadott a harmadik napon az Írások szerint;

Vagyis hinni kell, hogy meghalt a Krisztus, hogy eltemettetett, és hogy feltámadott a harmadik napon az Írások szerint. *Az újjászületéshez* ezt hinni kell! Nem csak, hogy Jézus meghalt és eltemettetett, hanem hogy a harmadnapon feltámadt a halottaiból. Isten kihozta Őt a sírból. Ez *hatalmasabb* munka volt, mint bármi más a teremtésben, amit Isten elvégzett.

Itt az ördögi birodalom, a sátán és az összes démoni sereg ellene volt annak, hogy Jézus valaha előjőjön a sírból. Vissza akarták tartani, azt hitték, hogy örökre rabul ejtették, hiszen a *mi bűneinkkel* ment le oda, a mi összes gonoszságunkkal ment le oda, arra a helyre. Rávetették magukat ezek a gonosz démoni seregek és azt mondták, hogy no, most megkaparintottunk, és most itt tartunk örökre!

Ezek elképesztő pillanatok voltak, mert úgy nézett ki, hogy a tanítványok soha többé nem látják Jézust, ha erre a pillanatra tekintettek volna. De látjátok, hogy ezért *járunk hitben*, amikor a legreménytelenebbnek tűnik valami, akkor Isten ereje annál nagyobb.

És Isten ereje harmadnapon *kihozta* Őt a halálból, amikor legyőzte a bűneinket, megfizette a bűneink árát, az utolsó helyre is el kellett jusson a pokolba, ahova a legutolsó bűnösnek kellett volna kerülnie, minden bűnnek az árát meg kellett *fizetnie*. Amikor ezt elrendezte, levetette magáról ezeket a fejedelemségeket és hatalmasságokat, és a gonosz minden erejét.

Levetette magáról, és egy győzelemben, *diadalban* mutogatta őket, hogy imé, legyőztem őket, és kijött a pokolból harmadnapon. Egy *új étellel* jött ki, a feltámadás erejével, és ezt a feltámadás erejét *adja nekünk* az újonnan született szellemünk örök életében.

Ugyanis azt mondja, ha annak a Szelleme lakik bennetek, aki Krisztust feltámasztotta a halálból. Krisztust ki hozta ki a halálból? Istennek ez a hatalmas Szelleme, a Szent Szellem. És Ő, aki *feltámasztotta* Krisztus Jézust a halálból – ez nagyobb munka volt mindennél, mivel az összes ördögi erő ellene volt, ami ma a világban munkálkodik, és ami lent van a pokolban, minden gonosz erő rajta volt Krisztuson, hogy visszafogja.

De Isten előhozta a halálból, akkor hogyne *elevenítené meg* a te halandó testedet! Amivel te küszködsz, Isten ereje *nagyobb* annál. Úgyhogy ne magasztaljuk az ellenséget! Amivel éppen megmérettetésben vagyunk, tudjuk, hogy Isten ereje nagyobb annál, és *kijövünk* győztesen. Ilyenkor látjuk azt a Jézust, aki kijött a sírból, győzedelmesen, ragyogó dicsőségben, megdicsőülve, új étellel teljesen.

Ennek a Testnek lettél a tagja, ha újonnan születél – a krisztusi Testnek. Oly módon, hogy azt írja le az Efézus 5,30, hogy az *Ő testéből valók* vagyunk, az *Ő* húsából és az *Ő* csontjaiból valók vagyunk. Ha ez így igaz, akkor hogy foghatna meg a betegség? Le tudod vetni magadról a tüneteket, és fel tudod *ölni* a Krisztust helyette.

Az *Ő* húzával lettél *egybekötve*, az *Ő* csontjaiba vagy *beszerkesztve*, az *Ő* Testének a tagja vagy. Ugyanaz az élet van benned, mint ami az *Ő* testében, az örök élet, a megdicsőült élet, ami legyőzte a halált.

Egy óriási dolog ez az örök élet, amire Jézus tanítja Nikodémust, hogy azért jött, hogy örök életetek legyen. Ezt nektek adta, ezt az örök életet ebben a megigazult, dicső munkájában, megigazító munkájában, amit elvégzett a Jézus Krisztusban.

A Szent Szellem tudja egyedül *meggyőzni* az elveszetteket arról, hogy neki ide be kell jönnie, nincs más. Mi hirdetjük kívülről az Evangéliumot, és hirdetjük és hirdetjük, és a szánkban az Ige van. Szolgálunk, és rajtunk van a szolgálati palást, működnek az ajándékok, de aki hallgatja – az elveszettek szívét –, csak a Szent Szellem tudja arra indítani, hogy szükségük van az újjászületése.

Ha *Ő* indítja és meghallják engedelmisségben, akkor fogják elvenni ezt. Sokan vannak a rokonságban, az ismeretségben, akikért imádkozunk, de még nincsenek bent a krisztusi Testben, ebben a gyönyörűségben, amiben vagyunk, gyönyörködünk, járunk és élünk. Ez a békesség, ami lenyűgöz minket.

Lenyűgöző ez a *békesség*, amit Krisztus adott nekünk, hogy minden körülmény ellenére tudunk „járni a vízen”. A vízen csak a Jézussal lehet járni. És ők ezt látják, de mégsem kívánják, és mégsem akarnak jönni. Az én családomban is sokan vannak, unokatestvérek, egyik sem mondta még, hogy igen, én szeretném ezt.

Ezért akarnék a következő pillanatokban néhány gondolatot átadni, és aztán elmondjuk az üdvösség imáját azokért, akik hallgatják az interneten. Rég nem mondtuk el közösen az üdvösség imáját, úgyhogy ezt ma megtesszük. Az egész üzenet az *ő* kedvükért van, rég nem szóltunk erről, ez alaptanítás és alapfontosságú.

Mit tegyünk akkor, ha már régi az imádságunk a trón előtt a rokonunk, testvérünk üdvösségéért, és még nincsenek bent a királyságban? A következő pontokat szeretném veled végiggondolni:

1./ Az első, hogy *vegyél hatalmat* a visszatartó hatalmak felett, mert az ellenséggel egy háborúban vagyunk, és a démonikus erők tartják fogságban! Olyannyira, hogy a világ kívánságával próbálják csábítani, és ezeket az erőket meg kell törni – a visszatartó erőket. Első, hogy hatalmat kell vened az élete felett! Lehet káros szenvedélyekben, lehet valaminek a rabságában. Bármilyen, ami visszatartja – démonikus seregek –, hatalmad van felette a Jézus nevében. Ez az első, amit ki kell jelentened, és megtörni ezeket az erőket! Kijelenteni, hogy nem tarthatják a fogságukban.

2./ A második pont, amit meg kell tenned, hogy *érvényesítened* kell felette a *bűneinek eltörlését*. Ugyanis nem olvastuk el a 2. Korinthusi levélben, de elmegyünk oda még egy rövid részletre. Ott azt olvasod, hogy Isten megbékélt az egész világgal. A világ minden bűnét megbocsátotta, amikor a Krisztusra tekintett a kereszten, mert ráterhelte a bűnöket.

Vagyis nem tulajdonítja a világnak az ő bűneiket, hanem úgy tekinti, mintha azokat a Krisztusunk követte volna el, és a kereszten meg is fizette érte az árat. Egyetlen bűn nem maradt kárhoztatás nélkül ott a kereszten.

Vagyis amikor az ismerősödért imádkozol, kijelentheted ezt felette az Ige szerint, mert Jézus így küldi ki a tanítványokat. Azt mondja, akinek a bűneit megbocsájtjátok, azoknak megbocsájtatnak. Kijelentheted az Úr trónja előtt, hogy te az ismerősöd élete felett érvényesítetted a bűneinek az eltörlését. Tudod, hogy mit fog ez hozni?

Továbbra is bűnben élhet, de az a bűn nem tud zsoldot szedni tőle, az a bűn *nem fog tudni ránehezéni* úgy az életére, mint szeretne. Ezért rendszeresen kijelentetted felette, hogy *mentes* a bűneitől, mert Jézus elhordozta. Kijelentetted felette azt, ahogy Isten látja őt, és bár még nem fogadta be, de a te imád által az a bűn nem tud ránehezéni úgy.

A bűn súlya nem lesz az élete felett, és ezért az a bűn, amiben él, nem tud zsoldot szedni tőle. Nem lesz olyan hozzáférése az életéhez azoknak a bűnöknek, mint a te imád nélkül. Látod ezt a nagyon fontos szellemi különbséget? Kijelentetted felette, hogy az ő bűnei nem tulajdoníthatnak neki többet, mert Jézus Krisztus elszenvedte a kereszten.

Ezt megteheded? Megteheded. Írja azt a Biblia, hogy ha látjátok, hogy valaki bűnt követ el *könyörögjétek* érte? Ezt teszed rendszeresen, *megsemmisítetted a bűnök erejét*, amiben jár, mert ő még nem látja, ugyanis az e világ istene *elvakította* az ő elméjét.

Ő nem látja a Krisztus dicsőséges Evangéliumát, de azokban a bűnökben, amikben jár, nem fogja megélni annak következményeit. Vagyis végül a *kegyelem fog uralkodni* felette egy bizonyos formában úgy, hogy még nincs újjászületve.

3./ Vágd le róla és *kötözd meg* az ellenség démonikus seregét! A bűn szellemi fogását, szorítását semlegesítetted az életében azáltal, hogy kijelentetted, hogy Isten *nem tulajdonítja* neki ezeket. Ezeket a bűnöket Jézus elszenvedte a kereszten és Őreá lett terhelve. Ha te ezt érvényesítetted – ez egy érvényesítése a kereszthalálnak a te szeretetted életében –, akkor egy olyan *szellemi burokba* helyezted őt, ahol egy légüres térbe került, és most meg fogja hallani Isten hívószavát. Isten mindenkit *hív*. És a bűn nem tud úgy köré tekeredni, mint ahogy szeretne, mert semlegesítetted. Kijelentetted, hogy ezek nem tulajdoníthatnak neki, mintha nem ő tette volna. Vagyis a szeme elkezd *megnyílni* Isten jóságára, mert Isten hívja őt, és egy olyan szellemi burokba kerül, ahol Istennek a jósága, az Ő hívó szava ott van felette, így egyre jobban meg fog fog nyílni a szeme erre. Imádkozd felette az Efézust is, hogy nyíljanak meg a szívének szemei, a megértés szelleme, a bölcsesség, kijelentés szelleme legyen ott az élete felett, hogy meglássa ezt.

4./ Amikor ezt is elimádkoztad, akkor tedd azt, hogy *kérsz aratómunkást*. Lehet, hogy nem te leszel, de az Úr tudja, hogy ki lesz az a munkás, akit ő meghallgat, és ha így elő van készítve a szíve imádsággal, akkor nem fogja azt mondani, hogy nem. Amikor az aratómunkás eljön hozzá – az Isten tudja, hogy ki az –, akit ő meghallgat, aki érti az ő nyelvezetét, akivel tud azonosulni, akit meghallgat, akinek nem fogja azt mondani, hogy ugyan már, ne viccelj velem. Ott lesz a pillanat, hogy *befogadja* a szívébe az üdvösséget.

Négy pont kell hozzá. Mind a négy pontot végig kell imádkozni, és akkor száz százalék, hogy az illető nem utasítja vissza, mert a bűnnek a megvakító erejét *megsemmisítetted* az élete felett. Helyette elkezd *látni* a világosságot, és eljön a nap, amikor belelép és *elfogadja*. Bekerül abba a királyságba, ahol te vagy, és együtt tudtok örvendezni! Kitartónak kell lenni benne!

Mondd: *Ördög, te kitartó vagy, de én annál kitartóbb vagyok! Én annál inkább kitartó vagyok!* Ezt rendszeresen, minden nap el kell végezned, ha egy olyan szeretettedről van szó, akinek az üdvössége a szíveden van, akkor ezt tanácsolom. Hamarosan bent lesz a királyságban, ha ezt végigimádkozod.

Mindegyik pontja biblikus, és ahogy *lehullik a lepel* a szeméről, és a bűn nem tudja fogságában tartani, egyszer csak azt veszi észre, hogy kijött belőle és az Úr lett. Az Úrnak adja az életét, az Úrnak a szolgálatára adja az életét, és bekerül ebbe a királyságba, ahol megismeri az örök életet.

Úgyhogy ne adjátok fel, mert szemlátomást vannak olyan helyzetek, amik nem akarnak megmozdulni. És ahogy végignézem a régről ismert nagyon szeretett testvéreimet, egyetlen családtagjuk sincs bent a gyülekezetben. Mondom, ez nem lehetséges! Igenis rá fogjuk tenni a hitünket erre, hogy ők is bejöjjenek!

A legkisebb csészedénykétől a legnagyobb aranyedényig, mindenkinek az Úrnál kell lennie a királyságban! Úgyhogy most *követelni* fogjuk a családtagjainkat így, mert az nem lehet, hogy az ördög visszatartsa őket, ha nekünk hatalmunk van, hogy ezt megtegyük. Egyetértesz velem?

Te, ha már bent vagy, akkor te ezt látod, ő még nem látja, valakinek imádkozni kell érte! És így lesz az igaz, amit Ésaías ír, hogy elhozzák minden testvéreiket *ajándékkal* az Úrnak, mi ajándékkal visszük őket a trón elé, mert *nem adjuk fel* a hitünket.

Lehetnek köztünk nagymamák, akik az unokájukért imádkoznak, kétségbeesett helyzetek. Kint vannak a világban mindenfelé rossz közösségekben. Vonzzák őket ezek a rossz közösségek, és azt hiszik, hogy az imponál nekik, hogy akkor lesznek valakik, ha ők oda bemennek és azokban részt vesznek, és milyen jó balhé, akkor ezekben belemennek és még rosszabb helyekre.

Te meg úgy gondolod, hogy te hiába imádkoztál értük. De ez nem igaz! Van, akinek még a felmenőik közt is vannak, akiknek bent kéne lenni, és még nincsenek. Ezeket a lépéseket, ha végiggondoljuk, akkor mindent megtettünk, amit tehettünk, a többi az Úr. Akkor mondhatjuk azt, hogy Uram, mindent megtettem, a vér nem az én fejemen van. De ezeket *el kell végezni!* A Jézus nevében. El kell végezni!

A drága Úr Jézus Krisztusnak ez volt mára az üzenete. A felét kihagytam, mert azt ígértem, hogy röviden prédikálok ma, hogy legyen több idő a dicséretre. Úgyhogy az egyik fele kimaradt, de nem bánom, mert így van jól. Ami kellett, az elhangzott, és a szívekhez ért. És te meg fogod cselekedni, elkezdesz így imádkozni.

Hatalmat veszel az ellenség minden ereje felett. Kijelented felette az *Ige mindenhatóságát*. Kijelented felette, hogy a bűnei megbocsájtattak és eltöröltettek a kereszthalálban, a Jézus nevében! Ezért nem tulajdonítatik neki az a bűn, mert te kérted az ő bűneinek bocsánatát, mintha ő már megtért lenne, és a javára lenne írva.

Ez az imádság megáll az Ige szerint, és akkor a bűnnek a fogása nem lesz ott az életén. Nem tudja megragadni, és nem tud zsoldot szedni, és nem tud még magával másik hét gonoszabbat hozni, mert a te *imád uralkodik* felette.

Eljön a nap, hogy ez a megvakító lepel lehullott a szeméről, és eljön a nap, hogy addig növekszik ez a világosság, és mindig körbe van véve Isten jóságával. Az Isten jósága és a hívó szava, ami fölötté van.

Eljön a nap, amikor az az *aratómunkás* áll elé, amikor azt mondja, hogy igen, én ezt a Jézust szeretném befogadni a szívembe. Aznap neked örömujjongásod lesz az Ő sátorában, mert megvan az üdvössége, a Jézus nevében. És hiszem, hogy jövőre ilyenkor megsokasodik a királyság azáltal, hogy mi ezt elkezdjük gyakorolni.

Mindenkinek van legalább egy szeretettje, akire ki tudja terjeszteni így a hitét, és a hit által ez működő valóság. És *bejönnek* a királyságba, és örvendezni fognak az Úrban. Örvendezni fognak az Úr jóságában. Megsokasít minket az Úr, azt mondta, emberekkel, mint a nyáját. *Megsokasodik* ez a nép.

Ez így lesz, hogy te a hitedet elkezded használni és nem nyugszol bele, amíg nem látod azt. A Jézus Krisztusunk szent nevében. Mert az örök életünk megvan. Megtesszük most, hogy elmondjuk az üdvösség imát. Ha van köztünk új, azokat hívjuk.

Ha mindannyian elmondtuk már egyszer, nem baj, ha naponta elmondjuk, mert az az igazság, hogy egyszer mindenképp el kell mondani ezt a hitmegvallást. Lehet naponta is mondani, de egyszer az életben el kell mondani, hogy bekerüljünk oda, mert ez a *szívünkben* való hit és a *szánkban* való megvallás által van, a Jézus nevében.

A kettő együtt kell, hogy legyen ahhoz, hogy újjászülessünk. Ezt az aratómunkásoknak is nagyon kell tudni, akik viszik az örömhírt, hogy nem a bűneink megvallásából van az üdvösségünk. Nem is tudnánk felsorolni az összes bűnünket. A hitünk megvallása szükséges hozzá. Így van megírva, hogy aki *hisz* a Fiúban, annak *örök élete* van. És aki nem hisz a Fiúban, az nem lát életet, hanem Isten haragja marad rajta.

Tehát mi kihívjuk őket az Isten haragja alól, és semlegesítjük ezt a haragot azáltal, hogy érvényesítjük a kereszthalált. Kijelentjük, hogy a bűneik eltöröltettek, mert a Jézus Krisztusban vannak. Megbocsájtattak az ő bűneik. Hatalmas igazság ez.

Most elmondjuk az üdvösségi imát, és hívjuk a népeket. Hívjuk őket északról, keletről, délről, nyugatról, hogy seregeljenek be a gyülekezetekbe. Az Atya szíve vágyja őket, éhezi őket. És az Atya vágyja őket, egy olyan szerető öleléssel várja haza őket, amit meg fognak érezni.

Adj hálát Istennek, hogy te már bent vagy és ismered ezt az igazságot, így tudsz értük imádkozni. Nagy hálaadásaid legyenek, mert tudd meg, hogy ezért jövünk a földre, ezért az *örök életért!* Ezért jövünk a földre, hogy Őt megismerhessük, hogy Őbenne lehessünk, hogy Őbenne újonnan születhessünk, és ez a mi örökségünk a Jézus Krisztusban. Ámen.

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.